

Quatre.—El que disposa l'article dinou de la Llei disset/mil nou-cents vuitanta, de vint-i-quatre d'abril, no és aplicable als magistrats que resultin forçosament jubilats en virtut del que estableixen els paràgrafs anteriors d'aquesta disposició addicional, ni als magistrats que hagin estat jubilats en el període que va des de l'u de juliol de mil nou-cents setanta-nou fins a la data de promulgació d'aquesta Llei, als qual serveix com a base reguladora per a la determinació de les seves pensions la suma de sous i triennis a efectius completats.

DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA

Als efectes d'aquesta Llei, les mencions que s'efectuen a la Llei disset/mil nou-cents vuitanta, de vint-i-quatre d'abril, al Ministeri de Justícia s'entenen referides al Departament de Treball, fins que s'organitzi definitivament el cos únic de jutges i magistrats de carrera, imposit per l'article cent vint-i-dos de la Constitució, o mentre que el règim retributiu dels cossos de magistrats de treball i secretaris de magistratures no s'incorpori al mateix lloc pressupostari establert per als jutges i magistrats.

DISPOSICIONS FINALS

Primera.—Queden derogades totes les disposicions que s'oposin al que estableix aquesta Llei.

Segona.—Aquesta Llei i els efectes econòmics que s'hi preveuen tenen efectes retroactius des de l'u d'abril de mil nou-cents vuitanta, i s'han de liquidar els drets a què tinguin lloc sense sobrepassar els crèdits corresponents, als efectes del qual s'han d'acomodar les retribucions complementàries del personal a què es refereix aquesta Llei, de manera que les retribucions totals d'aquest personal coincideixin amb les corresponents als funcionaris de la mateixa categoria, el règim econòmic del qual determina la Llei disset/mil nou-cents vuitanta, de vint-i-quatre d'abril. A aquest efecte es concedeix un crèdit extraordinari al pressupost en vigor de cent noranta-nou milions sis-centes cinquanta-cinc mil vuit-centes noranta-cinc pessetes.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Palau de la Zarzuela, Madrid, deu de juliol de mil nou-cents vuitanta-u.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
LEOPOLDO CALVO-SOTELOY BUSTELO

18793 REIAL DECRET LLEI 11/1981, de 20 d'agost, pel qual es declara a extingir el règim de les entitats d'estalvi particular i s'estableix la garantia dels dipòsits constituïts en aquestes entitats. («BOE» 200, de 21-8-1981.)

Les entitats particulars de capitalització i estalvi es regulen en la Llei de vint-i-dos de desembre de mil nou-cents cinquanta-cinc i en el seu Reglament de vint-i-sis d'abril de mil nou-cents cinquanta-set. Amb aquesta normativa es pretenia intensificar, en aquella conjuntura econòmica, l'estalvi popular com una de les formes d'atendre les necessitats de capitalització que demanaven els plans d'industrialització.

El projecte de Llei d'ordenació i foment de l'assegurança privada, remès a les Corts, preveu que les entitats de capitalització es passin a considerar com una modalitat de

l'assegurança de vida, de conformitat amb el que preveuen les directrius de la CEE sobre aquesta classe d'assegurances.

Pel que fa a la situació actual de les entitats d'estalvi particular, cal ressenyar que han realitzat, a l'empara de la seva legislació específica, operacions tècnicament assimilables a les d'altres entitats financeres. Per aquesta via, el sector ha arribat a captar dipòsits fonamentalment d'un gran nombre d'estalviadors modestos, en la seva majoria d'àmbit rural, la qual cosa constitueix un fet d'una transcendència econòmica i social indubtable. Tanmateix, les vies legals establertes al nostre país per a la protecció dels interessos dels estalviadors els fons dels quals figurin dipositats en altres entitats financeres no són aplicables a les d'estalvi particular.

Es fa necessari, per tant, garantir en la mesura que es pugui el reintegrament d'aquests dipòsits, amb la finalitat d'evitar que aquesta classe d'estalviadors es puguin veure absolutament desproveïts de protecció. No obstant això, aquesta garantia no pot ser total ni arribar a límits similars a la d'altres dipòsits, ja que tenen certs avantatges que justifiquen un tractament diferenciat. A més, les característiques del sector no en permeten una contribució eficaç al sistema de garanties que s'estableix en aquest Reial decret llei.

Així mateix, en aquesta disposició es regula la liquidació forçosa i intervinguda d'aquestes entitats, s'encomana a una comissió totes les tasques de la liquidació esmentada, i se substitueixen els òrgans socials, amb les més àmplies facultats, entre les quals, per descomptat, està compresa la possibilitat d'arribar a acords amb tercers sobre utilització d'elements patrimonials o organitzatius de l'entitat en qualsevol activitat de comerç lícit.

D'altra banda, l'experiència obtinguda en l'aplicació de la Llei de vint-i-dos de desembre de mil nou-cents cinquanta-cinc respecte de les entitats d'estalvi particular i el fet que el foment d'aquest estalvi popular s'hagi abordat a través d'altres vies i incentius han desvirtuat les raons que al seu dia van impulsar la creació i regulació d'aquest tipus d'entitats. L'estructura actual del sistema financer permet canalitzar aquestes activitats a través d'altres institucions, el millor control i integració de les quals en el sistema esmentat facilita l'execució de la política monetària.

En conseqüència, una de les finalitats d'aquest Reial decret llei és declarar a extingir el règim especial de les entitats d'estalvi particular, i concedir a les empreses el termini necessari perquè s'adaptin, si s'escau, a la normativa reguladora d'altres entitats de comerç lícit.

La urgència de les mesures que conté aquest Reial decret llei resulta de la mateixa finalitat de garantia que es pretén obtenir i la demora en la seva adopció podria produir situacions d'intranquil·litat que convé evitar i conseqüències irreversibles en perjudici d'estalviadors en gran part modestos.

En virtut d'això i a l'empara del que disposa l'article vuitanta-sis de la Constitució i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia vint d'agost de mil nou-cents vuitanta-u,

DISPOSO:

Article primer.—A partir de la publicació d'aquest Reial decret llei no es poden constituir noves entitats d'estalvi particular acollint-se al que estableix la Llei de vint-i-dos de desembre de mil nou-cents cinquanta-cinc.

Article segon.—En el termini de dos anys, comptats des de la mateixa data, les entitats d'estalvi particular actualment autoritzades han d'optar per dissoldre's o, amb la modificació prèvia dels seus estatuts i el compliment dels requisits legals corresponents, per convertir-se en entitats

de capitalització exclusivament o de qualsevol altre objecte de comerç lícit.

Les entitats que transcorregut aquest termini no hagin exercit cap de les opcions a què es refereix el paràgraf anterior causen baixa en el Registre d'Entitats d'Estalvi Particular i no poden realitzar operacions d'aquesta índole.

Article tercer.—Sens perjudici del que estableix la Llei de vint-i-dos de desembre de mil nou-cents cinquanta-cinc, quan per mitjà de l'expedient oportú es comprovi la situació anormal d'una entitat d'estalvi particular de les que regula la Llei esmentada, en circumstàncies que comprometin de manera immediata el compliment exacte de les obligacions contretes amb els subscriptors i associats, se'n pot decretar la liquidació forçosa i intervinguda, i ha d'actuar com a organisme liquidador la Comissió a què es refereix l'article cinquè d'aquest Reial decret llei.

La liquidació forçosa i intervinguda d'una entitat, tant en el supòsit anterior com en els altres que preveu la Llei esmentada, requereix acord del Consell de Ministres.

Article quart.—L'Estat garanteix els dipòsits lliurats per a la seva custòdia a les entitats d'estalvi particular acollides a la Llei de vint-i-dos de desembre de mil nou-cents cinquanta-cinc, en els termes que estableix aquest Reial decret llei.

Article cinquè.— Les quantitats garantides tenen els límits següents per cada persona natural o jurídica dipositant i siguin quins siguin el nombre i classe dels dipòsits en els quals figuri com a titular:

	Percentatge
— Fins a 200.000 pessetes	100
— De 200.001 pessetes a 750.000	75
— De 750.001 pessetes a 1.500.000	50

Aquesta garantia no comprèn els dipòsits constituïts amb trencament de les disposicions vigents.

Article sisè.—Perquè la garantia a què es refereixen els articles anteriors es pugui fer efectiva és necessària la concurrència d'alguna de les circumstàncies següents:

- U) Suspensió de pagaments o fallida de l'entitat.
- Dos) Acord de liquidació forçosa i intervinguda.

Article setè.—U. Per fer efectiva la garantia de l'Estat a favor dels dipositants s'ha de constituir una comissió designada pel Govern i composta per tres representants del Ministeri d'Hisenda, un del Ministeri d'Economia i Comerç i un del Banc d'Espanya, amb les funcions següents:

a) En els casos de suspensió de pagaments o fallida, la Comissió ha de fer efectiu l'import garantit als dipositants.

b) En el supòsit de liquidació forçosa i intervinguda, la Comissió, a més de les funcions anteriors, ha de realitzar, amb les més àmplies facultats, les operacions de liquidació, amb substitució dels òrgans de l'entitat, i exigir o instar, si s'escau, totes les responsabilitats que siguin procedents.

Quan la Comissió hagi de procedir a la liquidació forçosa s'hi ha d'incorporar un representant designat pels accionistes o associats.

Dos. En tot cas l'Estat, pel mer fet del pagament de les quantitats garantides, se subroga en els drets dels creditors corresponents.

Article vuitè.—Per fer efectiva la garantia dels dipòsits establerta en aquest Reial decret llei el Govern pot acordar avançaments del Tresor que s'han de realitzar amb càrrec a un compte especial obert al Banc d'Espanya, el

saldo del qual no merita interessos ni és computable als efectes del límit que estableix l'article cent dotze, a), de la Llei general pressupostària.

En el compte esmentat s'han d'ingressar les quantitats que recobri l'Estat, i el saldo negatiu que pugui resultar s'amortitza amb càrrec als pressupostos generals de l'Estat.

Article novè.—En el cas de liquidació forçosa i intervinguda d'una entitat, els dipòsits dels estalviadors cessen de meritar interessos i premis a partir del moment en què aquella s'acordi.

Article desè.—El pagament de les quantitats garantides en aquesta disposició s'ha d'efectuar en els terminis i condicions que resultin viables segons el parer de la Comissió designada a aquest efecte i, en tot cas, en un període que no pot excedir els dotze mesos des que es produeixi qualsevol dels supòsits que donen lloc a la garantia. Això no obstant, s'ha de fer un lliurament a compte del vint-i-cinc per cent de la suma garantida en el termini de tres mesos, com a màxim.

Article onzè.—En el supòsit de liquidació forçosa i intervinguda, els titulars de les accions representatives del capital social o de les participacions del fons mutual de les entitats han de percebre l'haver líquid que, si s'escau, resulti en finalitzar les operacions de liquidació de la societat.

DISPOSICIÓ ADDICIONAL

Els actes i documents legalment necessaris perquè les entitats actualment autoritzades puguin complir el que estableix aquest Reial decret llei, així com els derivats de les operacions de la seva liquidació forçosa i intervinguda, estan exempts de qualsevol classe de tributs.

DISPOSICIÓ FINAL

El Govern i els ministres d'Hisenda i Economia i Comerç, en l'àmbit de les seves competències respectives, han de dictar les mesures necessàries per a l'aplicació d'aquest Reial decret llei, que entra en vigor el mateix dia de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Palma de Mallorca, vint d'agost de mil nou-cents vuitanta-u.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
LEOPOLDO CALVO-SOTELOY BUSTELO

19239 REIAL DECRET LLEI 12/1981, de 20 d'agost, pel qual es modifica parcialment el Reial decret llei 10/1978, de 17 de març. («BOE» 205, de 27-8-1981, i «BOE» 230, de 25-9-1981.)

El procés de consolidació i desenvolupament de les institucions d'autogovern de què disposen els territoris dotats d'un règim d'autonomia provisional, sobretot quan es troba ja pròxima la fase d'aprovació dels seus estatuts d'autonomia de conformitat amb la Constitució, exigeix l'adequació de les normes que regulen la composició dels seus òrgans de govern, als efectes que aquests responguin amb la màxima eficàcia a les seves funcions institucionals.

Per tot això, aquesta disposició modifica els articles cinquè i sisè del Reial decret llei deu/mil nou-cents setanta-vuit, i estableix una nova composició del Consell de l'ent preautonòmic valencià, i alhora modifica la forma